

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק הייצוא: 203824005

1
2
3
4
5
6

בפני ועדת ערר לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959
יו"ר הועדה – כב' השופט אמיר סלאמה
חבר הועדה – דר' אלכס קורת
חבר הועדה – מר דוד לוקוב

פלוני

מערער

נגד

קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

משיב

פסק דין

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

לפנינו ערעור על החלטה המשיב מיום 26.11.15, בה נדחתה תביעתו להכרת זכות בגין קשר סיבתי בין שירותו במשטרת ישראל לבין הכרעה נפשית מסוג תסמונת בתר חבלתית (PTSD).

נקדים ונציין כי מצאנו שדין הערעור להתקבל.

כללי

1. המשיב, יליד 1977, התגייס לשירות חובה במג"ב, המשיך לשרת במסגרת זו עד 2001, עת עבר לשרת במשטרת ישראל, במסגרתה הוא מועסק עד היום.

2. בשנת 2013 התחיל המערער להתלונן בפני מפקדיו על קושי נפשי במסגרת תפקידו. המערער נבדק ע"י גורמים מקצועיים שונים, וחלקם הגיע לאבחנה שהמערער סובל מ-PTSD על רקע אירועים אותם עבר בשירותו במשטרה, שנים לפני כן.

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק חיצוני: 203824005

- 1 בשנת 2014 הגיש המערער תביעה להכרת זכות לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), בטענה כי
2 הוא סובל מ- PTSD עקב שירותו במשטרה.
3 ביום 26.11.15 דחה המשיב את תביעתו, בהסתמך על חוות דעת פסיכיאטרית מטעם המשיב
4 (אשר נערכה ע"י ד"ר רוברטו מסטר), בנימוק כי אין עדות לכך שהמערער סובל מ- PTSD
5 עקב שירותו במשטרה, וכי "הפרעת הסתגלות לעבודה כסייר נמנה סבלת, חלפה, מבלי
6 הותיר נכות".
7
8 4. על ההחלטה הנ"ל מונח הערעור שלכנינו.
9
10 5. במסגרת הערעור הסתמך המערער על חוות דעת של ד"ר בלה קריינין, מומחית מטעמו בתחום
11 הפסיכיאטרי, בה נקבע כי המערער סובל מ- PTSD עקב שורה של אירועים אליהם נחשף
12 בשירותו המשטרתי, כאשר הקשה בהם היה הפיגוע במסעדת "מקסים" בחיפה שאירע בשנת
13 2003, בו נחשף המערער למראות זוועה מזירת הפיגוע.
14 נוסף לחוות הדעת הנ"ל, הוגש תצהיר של המערער ותצהירים של אנשים ששירתו עימו.
15
16 6. המשיב חזר על עמדתו לפיה דין הערעור להידחות.
17 המשיב הגיש חוות דעת משלימה של ד"ר מסטר, בה התייחס המומחה לחוות הדעת של ד"ר
18 קריינין, ושלל אותה.
19
20 7. לאור הפער בין חוות דעת המומחים מונה פרופי אבי בלייך כמומחה מטעם הוועדה בתחום
21 הפסיכיאטרי.
22 במסגרת חוות דעת מיום 17.10.18 קבע פרופי בלייך כי המערער סובל מ- PTSD על רקע
23 שירותו במשטרה, וזאת כתוצאה מחשיפה לשורה של אירועים טראומטיים, אשר הובילו
24 לכך שהוא החל לסבול ממצוקה נפשית בשנים 2012-2013, כאשר לבסוף פנה למפקדיו
25 והתלונן כי אינו יכול עוד לשרת בתפקידו.
26 ד"ר בלייך חלק על האמור בחוות דעתו של ד"ר מסטר.
27
28 8. המשיב לא השלים עם חוות דעת פרופי בלייך, וביום 5.11.19 התקיימה ישיבה בה נחקר
29 המומחה.
30 המשיב לא עמד על חקירת המערער והמצהירים מטעמו, ובהמשך הדברים הגישו הצדדים
31 סיכום טענות בכתב.
32
33

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק היצוני: 203824005

דיון והכרעה

9. כאמור בפתח פסק הדין, אנו סבורים שמן הדין לקבל את הערעור, וזאת לאחר שמיעת עדות פרופ' בליך, בחינת מכלול חומר הראיות (לרבות מלוא תיקו הרפואיים והתיק האישי של המערער במשטרת ישראל, שהועמדו לעיוננו), ולאחר שקילת טענות הצדדים.

תחילה – העובדות הצריכות לעניין

10. המערער, יליד 1977, התגייס לשירות חובה בשנת 1996 כלוחם מג"ב. בשנת 2001 עבר המערער לשרת במשטרת ישראל, וזאת בצוות סיור חיפה. המערער תיפקד כראוי, התקדם בעבודתו, ובשלב מסויים שובץ כסגן קצין ביחידת סיור.

11. המערער מסר בתצהירו – ועדותו בנדון לא נסתרה – על שורה של אירועים בהם היה מעורב בעת שירותו במשטרה. לצד שורה של אירועים "פליליים", לרבות מקרי התאבדות וזירות פשיעה קשות (ראו סעיף 28 לתצהירו), נחשף המערער לשורה של זירות פיגועי התאבדות חבלניים. המערער סיפר על אירועים חבלניים להם נחשף בעפולה, צומת מגידו, ציר ואדי עארה וחדרה.

לצד אלה, העיד המערער על חשיפה לאירוע התאבדות במסעדת "מקסים" בחיפה, שהתרחש בשנת 2003, לגביו סיפר כיצד הגיע לזירה וראה גופות וחלקי גופות פזורים בכל עבר.

12. חרף האירועים הקשים להם נחשף המערער, כמתואר לעיל, הוא המשיך לשרת בתפקידו, ועשה זאת ללא דופי, לפחות על פי המדווח בתיקו האישי. המערער עצמו מסר בתצהירו, כי הוא סבל מסיטום מאז הפיגוע במסעדת "מקסים", אך החליט להמשיך הלאה בשירות. נציין כי מתיקו האישי עולה שהמערער אהב מאוד את עבודתו במשטרה, וגילה מוטיבציה גבוהה לגביה.

13. בסעיף 27 לתצהירו (שנחתם ביום 21.9.14) סיפר המערער אודות אירועים שהתרחשו "בשנים האחרונות", בהם נחשף לזירות רצח והתאבדות, כאשר רצף אירועים אלה היה "כבר מעבר ליכולת ההתמודדות שלי, והמעמסה הייתה בלתי אפשרית, דבר שהביא להצפה וקושי להתמודד עם חרדות, סיטום ודיכאון". נזכיר כי המערער לא נחקר על תצהירו.

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק היצוני: 203824005

1
2 14. על פי התיקים הרפואיים ותיקו האישי של המערער במשטרת ישראל, נקודת המפנה,
3 מבחינת "הצפת" התלונות הנפשיות, אירעה בשנת 2013.
4 בחודש ספטמבר 2013 יצר אחד ממפקדי המערער קשר עם מערך עזרה נפשית של המשטרה,
5 ומסר כי המערער מתלונן על כך שהוא אינו יכול להמשיך להיות בסיוור, וכי המערער מתלונן
6 על הרגשת חנק וחוסר אוויר.
7 יום למחרת נערך למערער "אינטייק" במערך העזרה הנפשית, במהלכו סיכר המערער על
8 הרגשת חרדה, ועל כך שהוא "מרגיש שבשנה האחרונה החל להחריף".
9 באותו אינטייק סיכר המערער על הכיגועים להם נחשף, ומסר כי "מעולם לא התרגש מזה,
10 רק בשנה האחרונה התחיל לחלום על זה".

11
12 15. במקביל, כנה המערער לפסיכולוגית במסגרת האזרחית, וזאת לצורך טיפול זוגי על רקע
13 בעיות בזוגיות עם אשתו.
14 מימסמכים שערכה הפסיכולוגית המטפלת (מצויים בתיק רפואי מס' 2), עולה כי עד מהרה
15 הבינה הפסיכולוגית שמקור הבעיות הן במישור האישי אצל המערער, או אז היא עברה
16 לטיפול פרטני במערער, לגביו ציינה כי "בתחילת האבחון ובטיפול, התרשמתי ש- X
17 (המערער) סובל מסימפטומים חודרניים של פוסט טראומה בשל חשיפתו הממושכת
18 לאירועים טראומטיים לאורך שנות עבודתו במשטרה".

19
20 16. נציין כי בנוסף להערכה של הפסיכולוגית הנ"ל, שורה של גורמים מקצועיים שבדקו את
21 המערער באופן עצמאי הגיעו לאבחנה לפיה הוא סובל מ- PTSD.
22

23 17. מתיקו האישי של המערער עולה, כי לאחר שהתחיל להעלות בפני מפקדיו, בשנת 2013,
24 תלונות על קושי בביצוע עבודות סיוור, הוא ביקש לעבור לתפקיד אחר.
25 לבסוף הוחלט לשבץ את המערער, בשנת 2015, בעבודה משרדית, וזאת לאחר שהוא דחה
26 אפשרות של פרישה מהמשטרה על רקע מגבלות רפואיות.
27 מאז פחתו תלונותיו הנפשיות של המערער, והוא בסך הכל מסר שביעות רצון מתפקידו.
28

29 חוות דעת רפואיות

30
31 18. המשיב דחה את תביעת המערער בהסתמך על חוות דעת של ז"ר רוברטו מסטר.
32 האחרון, שבדק את המערער ביום 11.10.15, סבר כי בשנת 2013 סבל המערער מהפרעת
33 הסתגלות לעבודתו כסייר בשטח, אשר באה לידי ביטוי "בתופעות כגון קשוי רב בביצוע
34 עבודתו כסייר, חרדות ופחדים כאשר נאלץ לעסוק בסיירות, חוסר רצון לבצע את עבודתו

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק היצוני: 203824005

- 1 כסייר, סיוטים על אירועים הקשים שעבר בעבודתו, הימנעות לגירויים העלולים להזכיר
2 לו את האירועים הקשים, כמו כן החל לסבול מחרדה ומדיכאון" (סעיף 3 לפרק הדין, עמ'
3 לחוות הדעת משנת 2015).
- 4 די"ר מסטר סבר כי "העובדה ששינוי בעבודה במשטרה הביאה לשיפור בתפקודו מלווה
5 בסיפוק מתפקידו החדש מעידה על כל שהתובע סבל בהפרעת (כך במקור) הסתגלות
6 לעבודה כסייר אשר חלפה כאשר קיבל עבודה משרדית".
7
- 8 19. המומחית מטעם המערער, די"ר קריינין, סברה שהמערער סובל מתסמינים מובהקים של
9 PTSD, וזאת כמפורט בחוות דעתה, תוך שהוא שוללת את האמור בחוות דעתו של די"ר
10 מסטר.
11
- 12 20. כאמור, פרופ' בלייך מונה כמומחה מטעם הוועדה.
13 פרופ' בלייך בדק את המערער ביום 14.10.18, ובמסגרת בדיקתו ציין כי המערער "מדווח על
14 קשת תסמינים של ההפרעה הפוסט טראומטית: זכרונות חודרניים מאירועים
15 טראומטיים, מתח וחרדה מוגברים בתגובה למאזכרים; התנהגות המנעותית מכל חשיפה
16 אפשרית למצב מאיים; שינויים שליליים בהבט החשיבתי והרגשי, עם תפיסה פסימית,
17 פגיעה בדימוי ובביטחון העצמי, תחושה של בוש ונחמה, ניתוק וקהות רגשית; עירור
18 מוגבר, עם דריכות יתר, תגובות בעתה; קשיים בריכוז".
- 19 פרופ' בלייך סבר כי המערער סובל מתסמינים ברורים של PTSD על רקע אירועים להם
20 נחשף בשירותו במשטרה, תוך שהוא שולל את מסקנותיו של די"ר מסטר.
21
- 22 21. במסגרת חקירתו הנגדית עמד פרופ' בלייך על מסקנותיו הני"ל.
23 פרופ' בלייך נשאל לגבי העובדה שהמערער תיפקד באופן תקין משך שנים לאחר הפיגועים
24 והאירועים השנים להם נחשף, תוך שהוא מקבל תעודות הוקרה למיניהם, והשיב כי
25 "השתכנעתי שכל הפעולות האלה היו במקביל לכך שהוא סבל ממצוקה נפשית. היו בזמן
26 שהוא סבל ממצוקה נפשית. אנשים עושים הרבה דברים תחת מצוקה נפשית עד שהם
27 קורסים או לא" (עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 25-27).
- 28 פרופ' בלייך נשאל לגבי העובדה שגם בסמוך לפני שהמערער העלה תלונות נפשיות הוא הביע
29 רצון להמשיך בעבודתו במשטרה והסביר כי אין בכך סתירה לסבל נפשי, משום שמדובר
30 באדם שביקש להמשיך ולשרת במקום עבודה בו הוא ראה כייעוד חייו (עמ' 11 לפרוטוקול,
31 שורות 1-2).
- 32 פרופ' בלייך נדרש להתייחס לכך שהמערער ביקש, בשנת 2012, לעבור לתפקיד בלש, ושאל
33 כיצד מתיישב הדבר עם המרכיב "ההימנעות" הדרוש לצורך אבחון PTSD, ועל כל השיב כי

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק חיצוני: 203824005

1 המערער סבל מתסמונת בטר חבלתית מושהית, אשר סימניה החלו להופיע שנים לאחר
2 ההיחשפות למאורעות הטראומטיים, בשנים 2011-2012, והגיעו לשיא בשנת 2013.
3 עוד הוסיף המומחה כי העובדה שהמעבר לעבודה משרדית הקל על הסימפטומים מעידה על
4 קיום התסמונת, שכן הימנעות מחשיפה לאירועים טראומטיים בשטח הקהתה את עוצמת
5 הבעיה הנפשית (עמ' 13 לפרוטוקול).
6

המערער הוכיח כדבעי קיום PTSD עקב השירות

9 22. הנטל להוכיח כי המערער סובל מ- PTSD עקב שירותי במשטרה הוטל על שכמו.
10 11 אנו סבורים כי המערער עמד בנטל זה.

12 23. הדבר מבוסס, בראש ובראשונה, על חוות דעתו של פרופ' בלייך ועל עדותו בפנינו.
13 מדובר במומחה מטעם הוועדה, אשר בדומה למומחה מטעם בית המשפט, נהנה מחוקת
14 אובייקטיביות, העדר תלות והעדר מושא פנים, ומשכך יש לתת לחוות דעתו משקל יתר.
15 נוסף לכך, מדובר במומחה ותיק ומנוסה (המשמש בין היתר מרצה מן המניין בבית הספר
16 לרפואה באוניברסיטת תל - אביב), אשר עדותו בפנינו הותירה רושם חיובי.
17

18 24. פרופ' בלייך הסביר היטב את עמדתו, הן בחוות דעתו והן בעדותו לפנינו, ומסקנותיו, בסופו
19 של יום, לא נסתרו.
20 ממצאיו בבדיקה הקלינית לפיהם המערער סובל מתסמינים העונים על הקריטריונים של
21 PTSD לא נסתרו, והם עולים בקנה אחד עם המסמכים הרפואיים, כמו גם עם ממצאיהם
22 של שורה של גורמי מקצועי שבדקו את המערער למן 2013.
23

24 25. פרופ' בלייך הסביר את עיתוי הופעת התסמינים, תוך שהוא מסביר כי מדובר במצב של
25 PTSD מושהה, אשר הופיע שנים לאחר ההיחשפות לאירועים.

26 ב"כ המשיב טען כי התזה בדבר PTSD מושהה לא עלתה בחוות דעתו של פרופ' בלייך, דבר
27 הפוגם במשקל המסקנה.
28 אין בידינו לקבל טענה זו.

29 מחוות דעתו של פרופ' בלייך עולה בפירוט, כי הוא סבר שתסמיני ה- PTSD הופיעו לקראת
30 שנת 2012, קרי שנים לאחר ההיחשפות לאירועים הטראומטיים בשירות, כאשר אין נפקות
31 של ממש לכך שהמומחה לא השתמש בחוות דעתו בניסוי "PTSD מושהה".
32 כאשר נשאל פרופ' בלייך בנדון בחקירתו הנגדית, הוא פירט והסביר כי מדובר בתסמונת
33 מושהית, ומסר כי הדבר מוכר וידוע בספרות הרפואית.

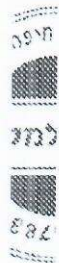

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק חיצוני: 203824005

- 1
2 26. לטענת המשיב, הטענה בדבר תסמונת בתר חבלתית מושהית לא נתמכה בספרות רפואית
3 מצד המומחה, ומשכך אין לקבלה.
4 גם כאן לא מצאנו ממש בטענת המשיב.
5 ראשית, פרופי בלייד העיד בחקירתו הנגדית כי מקרים של תסמונת מושהית מתועדים היטב
6 בקליניקה ובספרות, וכי התופעה כלל אינה שנויה במחלוקת (עמ' 12 לפרוטוקול, שורה 24
7 ואילך, וכן עמ' 14 לפרוטוקול, שורות 3-1).
8 שנית, קיומה של תסמונת מושהית עולה מסיכומי המשיב עצמו, שהפנה ל ICD 10 אשר
9 בעמוד 161 שלו מכיר באפשרות של הופעת PTSD גם לאחר חלוף שישה חודשים מאירוע
10 טראומטי "בתנאי שהביטויים הקליניים הם טיפוסיים ושכל אבחנה אחרת של ההפרעה
11 (כמו הפרעת חרדה או הפרעה טורדנית-כפייתית או אפיזודה דיכאונית) אינה סבירה"
12 (סעיף 26 לסיכומי המשיב).
13 הנה כי כן, דווקא קריטריונים בינלאומיים שהמשיב הפנה אליהם בסיכומיו, מכירים
14 באפשרות של הופעת תסמונת בתר חבלתית מושהית.
15
16 27. אנו סבורים כי חומר הראיות מוכיח היטב את קיומה של תסמונת בתר חבלתית מושהית,
17 בהתאם לתנאים הקבועים ב- ICD 10 כפי שצוטט בסיכומי המשיב.
18
19 28. התסמינים שהופיעו אצל המערער בשנת 2012 והגיעו לשיא בשנת 2013 הם תסמינים
20 קלאסיים העונים על הגדרת PTSD – חרדות, זיכרונות חודרניים, עוררות יתר, סיוטים,
21 זכאון, והימנעות.
22 לא רק שתסמינים אלה עולים היטב מהתיעוד הרפואי שפורט לעיל, אלא שגם מומחה
23 המשיב עצמו, ד"ר מסטר, קובע אותם בחוות דעתו משנת 2015 (כמצוטט לעיל), כאשר
24 בנדון ציין פרופי בלייד, ובצדק, כי "כבר בחוות דעתו הראשונית מונה פרופ' מסטר את
25 התסמינים הפוסט-טראומטיים מהם סובל הנבדק, אף נמנע מהאבחון המתבקש".
26 כאמור, המסמכים הרפואיים משנת 2013 מתעדים היטב תלונות על חרדות וסיוטים סביב
27 האירועים הטראומטיים (אשר החלו בסביבות 2012), אשר נמשכו גם בשנים שלאחר מכן.
28
29 29. לטענת המשיב, התנהלות המערער לאורך השנים נעדרת את רכיב "ההימנעות" הדרוש
30 לקביעת PTSD, שכן לאורך השנים המשיך המערער לשרת האגף הסיור; קיבל הערכות
31 טובות; ולא הביע רצון לעזוב את המשטרה.

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק חיצוני: 203824005

1 ברם, טיעון זה מפספס את העובדה שעסקינן בתסמונת בתר חבלתית מושהית, אשר
2 סימניהם לא הופיעו במקרה דנן בסמוך לאחר החשיפה לאירועים הטראומטיים (ומשכך לא
3 הביאו דאז להתנהגות המנועותית), אלא התחילו סביב שנת 2012 והגיעו לשיא בשנת 2013.
4 והנה, כאשר הגיעו סימני ה- PTSD לשיא בשנת 2013, העלה המערער קושי בהמשך
5 תפקידו כסייר, ובכך למעשה ביטא את הרכיב ההמנועותי הקשור ברצון שלא לעסוק בעבודה
6 בשטח הכרוכה בחשיפה לאירועים בעלי אלמנטים טראומטיים.
7 העובדה שעוצמת התסמינים פחתה בשנת 2015 לאחר מעבר המערער לעבודה משרדית,
8 דווקא מוכיחה כי התסמינים היו קשורים בחשיפה לאירועים הכרוכים בעבודה בשטח,
9 ורצון המערער שלא לחזור לעבודה בשטח הוא זה המבטא את הרכיב ההמנועותי המצופה
10 ב- PTSD.

11 באשר לרצון המערער להמשיך לעבודה במסגרת המשטרה, הרי שלא רק שהדבר אינו סותר
12 קיומה של PTSD (שכן המערער ביקש להימנע מעבודה בשטח ועבר לעבודה משרדית), אלא
13 שבמידה מסויימת הוא מפחית חשש להתנהלות הנובעת מ- "רווח משני", שכן המערער
14 "נלחם" על הישארות במשטרה, חרף העובדה שהוצעה לו פרישה מוקדמת מטעמים
15 רפואיים, כאשר כל רצונו היה לעבוד בסביבה פחות "סטרוגנית".
16

17 30. הנה כי כן, מאז שנת 2013 סובל המערער מתסמינים מובהקים של PTSD.
18 תסמינים אלה אמנם לא הופיעו בסמוך לאחר ההיחשפות לאירועים טראומטיים, אבל
19 חומר הראיות שהונח בפנינו תומך היטב בכך שהופעתם המאוחרת נובעת מתסמונת בתר
20 חבלתית מושהית, כפי שהסביר המומחה מטעם הוועדה, אשר עדותו היתה מקצועית,
21 משכנעת ומקובלת עלינו.
22

23 31. זעתנו היא שחוות הדעת של ד"ר מסטר מטעם המשיב כלל לא היתה משכנעת.
24 כאמור, התסמינים אותם מונה ד"ר מסטר בחוות דעתו משנת 2015, ואשר מהם סבל
25 המערער, מתאימים היטב לתסמונת בתר חבלתית.
26 המסקנה של ד"ר מסטר לפיה תסמינים אלה מתאימים להפרעת הסתגלות לעבודתו כסייר,
27 כלל אינה משכנעת, משום שחומר הראיות, לרבות תיקו האישי של המערער במשטרה,
28 מעלה כי המערער עבד משך שנים רבות כסייר; הוא אהב עבודה זו וגילה מוטיבציה גבוהה
29 לעבוד במסגרת זו; וחוות דעתו של ד"ר מסטר כלל אינה מסבירה, באופן המניח את הדעת,
30 מה אירע בשנת 2013 אשר גרם, לאחר שנים, לכך שהמערער לא היה מסוגל יותר לעבוד
31 כסייר.

32 גם המשמעות שייחס ד"ר מסטר להטבה שחלה בתסמינים לאחר מעבר לעבודה משרדית
33 אינה מניחה את הדעת, שכן דווקא הטבה זו ממחישה את רכיב ההימנעות הדרוש בתסמונת
34 בתר חבלתית, כפורט לעיל.

ע"נ 52619-12-15

בית משפט השלום בחיפה

ע"נ 52619-12-15

תיק הייצוגי: 203824005

1 מאידך, ההסבר של פרופ' בלייך בדבר תסמונת בתר חבלתית מושהית, משתלב הרבה יותר
 2 עם חומר הראיות; מסביר היטב את מהלך האירועים ואת אופי התסמינים שהתגלו אצל
 3 המערער למן 2013; עולה בקנה אחד עם קריטריונים בינלאומיים בנסיכיאתריה ועם
 4 מסקנותיהם של מספר גורמי מקצועי שבדקו את המערער; ומסתבר הרבה יותר מזה של
 5 ד"ר מסטר.

6
 7 32. לבסוף נציין כי גם האמור בחוות הדעת מטעם המערער עולה בקנה אחד עם מסקנותיו של
 8 פרופ' בלייך.
 9

סוף דבר

10
 11
 12 33. אנו סבורים כי הוכח כדבעי שהמערער סובל מתסמונת בתר חבלתית עקב שירותי במשטרת
 13 ישראל.
 14

15 34. נוכח האמור אנו מקבלים את הערעור, ומורים על ביטול החלטת המשיב מיום 26.11.15.
 16

17 35. המשיב ישלם למערער שכ"ט עו"ד בסך 8,190 ₪, וזאת בתוך 30 ימים מהיום, אחרת ישא
 18 הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד מועד התשלום בפועל.
 19 כמו כן, ישלם המשיב את שכר המומחית מטעם המערער, ד"ר בלה קריינין, וזאת בתוך 30
 20 ימים ממועד המצאת קבלה או חשבונית מס בגין עלות חוות הדעת.
 21

ניתן היום, ו' ניסן תש"פ, 31 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

מר דוד לוקוב
חבר הוועדה

ד"ר אלכס קורת
חבר הוועדה

אמיר סלאמה, שופט
יו"ר הוועדה

26
27
28
29